

Sygn. akt **II Cz 476/15**

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Tarasiuk – Tkaczuk

Sędziowie: SO Karina Marczak

SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 28 kwietnia 2015 r. w S.

z powództwa **K. D.**

przeciwko **E. L.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 31 października 2014 r. sygn. akt I C 1404/14

I. odrzuca zażalenie na punkt I postanowienia;

II. oddala zażalenie w pozostałym zakresie.

SSO Tomasz Szaj SSO Agnieszka Tarasiuk – Tkaczuk SSO Karina Marczak

Sygn. akt **II Cz 476/15**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 października 2014 r. Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim uchylił postanowienie z dnia 26 sierpnia 2014 roku (pkt I) oraz udzielił zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przed Komornikiem przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim J. O. w sprawie Km 986/14.

W uzasadnieniu wskazał, że postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2014 roku oddalono wniosek o udzielenie zabezpieczenia. Na rozprawie w dniu 31 października 2014 roku pełnomocnik powoda wniósł o uchylenie postanowienia i zabezpieczenie roszczenia przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Podniósł, że opiera powództwo przeciwegzekucyjne na zarzucie spełnienia świadczenia. Wniósł o dołączenie akt sprawy Sądu Rejonowego w(...) w celu przeprowadzenia dowodów z pozwu, załączników do pozwu oraz nakazu zapłaty oraz o dołączenie akt Sądu Rejonowego (...) i W. w P., sygn. akt (...)w celu przeprowadzenia dowodu z pozwu, załączników i nakazu zapłaty wydanego w tym postępowaniu, jak również załączenie akt komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w P. A. G., sygn. akt Km 1586/13, w celu wykazania, że podstawą zasądzenia w obu tych sprawach kwoty 41 600,- zł był ten sam weksel, gdzie w sprawie (...)kwota została zasądzona od dłużnika osobistego z weksla, a w sprawie (...)od poręczyciela. Przed komornikiem sądowym A. G. kwota 41 600,- zł została w całości wyegzekwowana wraz z kosztami w dacie 18 czerwca 2013 roku.

Sąd Rejonowy wskazał, że powód uprawdopodobnił swe roszczenie, w szczególności zarzut spełnienia świadczenia. Zawniósł o przeprowadzenie dowodu z akt sądowych i komorniczych mający na celu wykazanie powoływanych okoliczności.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła pozwana zaskarżając postanowienie w całości. Zarzuciła naruszenie:

1. art. 730¹ § 1 k.p.c. polegające na uznaniu, że powód uprawdopodobnił roszczenie i interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia oraz przyjęcia, że dalsze prowadzenie egzekucji spowoduje naruszenie praw powoda,
2. art. 730¹ § 3 k.p.c. polegające na udzieleniu ochrony dłużnikowi przy całkowitym zignorowaniu interesu wierzyciela,
3. art. 840 § 1 k.p.c. przez przyjęcie, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie wskutek, którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane,
4. art. 17 prawa wekslowego i nieprzyjęcie, że dłużnik wekslowy nie może wobec posiadacza zasłaniać się zarzutami, opartymi na stosunkach osobistych z wystawcą lub poprzednim posiadaczem weksla.

Pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Wskazała, że w dacie składania pozwu przez powoda nie istniał inny tytuł wykonawczy uprawniający do egzekucji roszczenia. Błędne przekonanie powoda co do faktu wyegzekwowania roszczenia mogło co najwyżej wynikać z faktu zabezpieczenia roszczenia przysługującego panu R. S. przeciwko D. D. i ściągnięcia kwoty na rachunek depozytowy. Wskazała, że zarówno powód jak i D. D. byli stroną jednej umowy na zabezpieczenie której wystawili dwa odrębne weksle, które następnie zostały indosowane. Zabezpieczoną kwotę komornik przekazał dopiero dnia 26 listopada 2014 roku. Na dzień złożenia zażalenia do zapłaty pozostaje suma 2 177,54 zł oraz koszty postępowania egzekucyjnego. Do tej kwoty pozwana ograniczyła egzekucję.

Pozwana wskazała, że powód poza głośnym stwierdzeniem, nie uprawdopodobnił, że kwota wynikająca ze zobowiązania została wyegzekwowana. Tytuł wykonawczy wydany na rzecz pozwanej w dalszym ciągu uprawnia do egzekucji w zakresie zasądzonych kosztów sądowych i egzekucyjnych, czyli o roszczenie, na jakie opiewa wniosek.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że pozwana nadal dysponuje tytułem wykonawczym i prowadzi egzekucję. Zobowiązanie, do którego spłaty solidarnie byli zobowiązani K. D. i D. D. zostało w wyniku innego postępowania spłacone przez D. D.. Niezrozumiałym również dla powoda jest dlaczego pozwana nadal egzekwuje należność skoro zbyła wierzytelność i nabywca wyegzekwował ją w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej co do punktu I postanowienia okazało się niedopuszczalne.

Na wstępie wskazać należy, że wbrew treści zażalenia postanowienie z dnia 26 sierpnia 2014 roku (uchylone w punkcie I zaskarżonego postanowienia) nie dotyczyło nadania klauzuli wykonalności, gdyż takowe postanowienie w niniejszej sprawie nie zapadło. Postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2014 roku (k – 37) Sąd Rejonowy oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia. Zgodnie z art. 359 § 1 k.p.c. postanowienia nie kończące postępowania w sprawie mogą być uchylane i zmieniane wskutek zmiany okoliczności sprawy, chociażby były zaskarżone, a nawet prawomocne. Postanowienie o uchyleniu wcześniej wydanego postanowienia nie kończy postępowania w sprawie, jak również nie mieści się w katalogu spraw wskazanych w art. 394 § 1 k.p.c. Tym samym nie przysługuje stronie zażalenie na takowe postanowienie. Zażalenie przysługuje bowiem od ponownie wydanego postanowienia, albowiem uchylenie wcześniej wydanego obliguje Sąd do merytorycznego rozpoznania wniosku. Tak też było w niniejszej sprawie, gdyż na skutek uchylenia wcześniej wydanego postanowienia zaktualizowała się konieczność powtórnego rozpoznania wniosku o udzielenie zabezpieczenia, co nastąpiło w punkcie II postanowienia. Na to ostatnie rozstrzygnięcie stronie przysługuje

zażalenie, które zostało wniesione i jest przedmiotem rozpoznania. Z tych względów w zakresie punktu I zażalenie należało odrzucić jako niedopuszczalne na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

W pozostałym zakresie zażalenie okazało się nieuzasadnione, aczkolwiek wynika to ze zmiany okoliczności sprawy. Stosownie do art. 316 § 1 k.p.c. orzekając sąd bierze za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, a w przypadku zabezpieczenia na moment rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności wskazuje, iż zgodnie z treścią art. 730⁽¹⁾ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. § 2 wymienionego przepisu stanowi, że interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Z kolei wymóg uprawdopodobnienia roszczenia oznacza konieczność uprawdopodobnienia faktów, z których jest ono wywodzone. Wobec tego niezbędne jest ustalenie okoliczności podlegających badaniu w postępowaniu wszczętym na skutek zgłoszonego roszczenia, którego zabezpieczenia wnioskodawca się domaga, a następnie ocena czy okoliczności te zostały uprawdopodobnione. W omawianej kwestii warto jeszcze zwrócić uwagę na zaopatrywanie judykatury, a w tym na stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie, zgodnie z którym roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli prima facie istnieje znaczna szansa na jego istnienie, co nie wyklucza tego, iż w świetle głębszej analizy stanu faktycznego i prawnego, wniosek może okazać się bezzasadny. Istotą postępowania zabezpieczającego, jako postępowania incydentalnego, nie jest uznanie dochodzonego roszczenia za udowodnione, ale jedynie za uprawdopodobnione, czemu służy dokonywana przez sąd jedynie pobieżna analiza dostarczonego przez wnioskodawcę materiału dowodowego. Możliwość dojścia, w wyniku pełnego postępowania, do wniosku o niezasadności roszczenia, jest oczywistym założeniem tej instytucji (zob. postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...)) (...). Dalej w myśl art. 730⁽¹⁾ § 3 k.p.c. przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę. Na obecnym etapie postępowania niespornym jest pomiędzy stronami, że co do tej samej wierzytelności toczyły się dwa odrębne postępowania rozpoznawcze i wydano dwa tytuły wykonawcze. Niemniej jednak wierzycielom w obu tych postępowaniach należy się w istocie jedna należność. W konsekwencji wobec spełnienia w części świadczenia przez D. D. w innym postępowaniu egzekucyjnym, obecnie (już po wydaniu zaskarżonego postanowienia) pozwana cofnęła wniosek egzekucyjny ponad kwotę 2 177,54 zł (k – 100) oraz w dniu 27 listopada 2014 roku komornik w sprawie Km 2940/14 (przeciwko D. D.) ograniczył zajęcie do tejże kwoty (k – 99). Powyższe wskazywałoby na brak uprawdopodobnienia roszczenia powoda wobec pozwanej w zakresie tejże ostatniej kwoty. Niemniej jednak w toku dalszego postępowania, pismem z dnia 23 stycznia 2015 roku (k – 110) powód przedłożył odpisy dwóch przelewów z rachunku D. D. kierowanych do komornika w sprawie Km 2940/14 na kwoty 2 367,55 zł oraz 89,12 zł. Z powyższych dokumentów można wnioskować, że prawdopodobnie należność w sprawie Km 2940/14 została w całości spłacona, a tym samym również wobec powoda brak jest podstaw do prowadzenia egzekucji. Natomiast rzeczą postępowania dowodowego jest przeprowadzenie dokładnych rozliczeń pomiędzy stronami i ustalenie wysokości ewentualnego zobowiązania powoda pozostającego do spłaty.

Mając powyższe na względzie w ocenie Sądu Odwoławczego na obecnym etapie postępowania powód uprawdopodobnił roszczenie. Zdaniem Sądu wnioskodawca uprawdopodobnił również interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, albowiem wyegzekwowanie roszczenia w toku sprawy uczyniłoby bezprzedmiotowe jego roszczenie. Tym samym brak zabezpieczenia uniemożliwi wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia. Zatem wystąpiły obie kumulatywnie wymagane przesłanki z art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania, stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. Sąd rozstrzyga w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, stąd należało pozostawić rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego Sądowi Rejonowemu.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

3. (...)

4. (...)

(...)